

Giganci Nauki

<https://gigancinauki.pl/gn/biogramy/84125,Strama-Stanislaw.html>
2021-12-09, 08:15

Strama Stanisław

STRAMA Stanisław (28 IX 1931, Katowice-Giszowiec – 17 IV 1984, Kraków), odlewnik, twórca nowych technologii w odlewnictwie, organizator przemysłu hutniczego. Syn Tadeusza, górnika sztygara, i Walerii Kuzak.

Średnie wykształcenie zdobył w II Liceum Ogólnokształcącym im. króla Jana III Sobieskiego w Krakowie, a studia wyższe ukończył na wydziale odlewniczym AGH w Krakowie. Pracę zawodową rozpoczął już w czasie studiów w 1954 w Hucie im. W.I. Lenina, przechodząc kolejne stanowiska pracy w wydziale odlewni. Początkowo pracował jako brygadzysta w odlewni staliwa, a po uzyskaniu dyplomu jako mistrz pieców elektrycznych i kierownik zmiany w oddziale formiarni. W 1956–57 był kierownikiem oddziału wykończalni odlewni staliwa. W okresie 1958–62 był zastępcą kierownika wydziału odlewnic ds. odlewni żeliwa. W 1962 został powołany na stanowisko kierownika wlewnic i pełnił tę funkcję do 1974; początkowo jako kierownik „wydziału w budowie”, gdzie koordynował przygotowanie dokumentacji, a później nadzorował budowę i kierował rozruchem wydziału.

Po uruchomieniu wydziału w 1965 kierował nim. Wprowadzał wtedy do zastosowania sposoby wytwarzania wlewnic bezpośrednio z ciekłej przerobcznej surówki wielkopiecowej. Był autorem tej technologii, opatentowanej w 1966, także w wielu innych krajach: Belgii, Francji, Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Austrii, Szwecji i Włoszech. S. został powołany w 1975 na stanowisko głównego inżyniera ds. techniki Huty im. W.I. Lenina, a w 1976 na stanowisko dyrektora technicznego Kombinat Huta im. W.I. Lenina. W tym czasie S. zrealizował wiele przedsięwzięć modernizacyjnych w zakresie techniki i ochrony środowiska.

W 1978 S. został powołany na stanowisko naczelnego dyrektora Huty Florian w Świętochłowicach. Zmodernizował

tam zaplecze socjalne, unowocześnił ciągi produkcyjne. 19 I 1983 powołano go na stanowisko naczelnego dyrektora Kombinatu Metalurgicznego Huta Katowice w Dąbrowie Górniczej i pełnił tę funkcję do końca życia.

S. pracował nad stworzeniem teoretycznych formuł opisujących proces modyfikacji ciekłej surówki wielkopiecowej, które były tematem jego pracy doktorskiej (1975). Był także współautorem kilkunastu publikacji ogłoszonych w czasopiśmie krajowych i zagranicznych i autorem kilkudziesięciu wniosków racjonalizatorskich i patentów. Wygłaszał referaty na konferencjach naukowych, m.in. na Międzynarodowych Kongresach Odlewników. Był członkiem Rady Naukowej Inst. Odlewnictwa w Krakowie i Inst. Metalurgii Żelaza w Gliwicach. Od 1977 prowadził wykłady dla studentów V roku wydziału metalurgicznego AGH z wybranych zagadnień przemysłowych.

Był wielokrotnie odznaczony, m.in.: Krzyżem Kawalerskim i Komandorskim (pośmiertnie) Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Zasługi oraz tytułem Zasłużonego Hutnika PRL (V 1981).

S. zmarł w wyniku obrażeń odniesionych w wypadku samochodowym.

SBTP (J. Świątek).

Huta Katowice. Krótka historia (DVD), Dąbrowa Górnicza 2012; Archiwum IPN: akta paszportowe.

Andrzej J. Wójcik

[Poprzedni](#)
[Następny](#)